

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en opfølgning af skattereformen og går ud på at ændre pensionsbeskatningsloven på to områder.

Ved lov nr. 148 af 19. marts 1986 om ændring af pensionsbeskatningsloven m.v. blev der som led i skattereformen givet adgang til, at kapitalpensionsordninger kan kombineres med invalidesum. Ved lovforslaget foretages der en præcisering af, at invalidesumsforsikringer, der oprettes i tilknytning til en kapitalforsikring, kun kommer til udbetaling, når erhvervsevnen er nedsat med $\frac{2}{3}$ eller derover.

Som led i skattereformen blev der indført adgang til at oprette rateopsparing i pensionsøjemed i pengeinstitutter. Rateopsparingsordningen blev indsat i pensionsbeskatningsloven som § 11 A. For at give mulighed for større udbetalinger i de første udbetalingsår stilles der forslag om endnu et udbetalingsforløb, der kan vælges som et alternativ til udbetalingsforløbet i § 11 A.

Forslaget har ingen administrative eller provenuæssige konsekvenser.

Pensionsbeskatningsloven er senest ændret ved lov nr. 148 af 19. marts 1986, jfr. Folketingstidende 1985-86, sp. 3666, 4692, 7778 og 8294.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringsforslaget indeholder ikke nogen realitetsændring.

Efter lovens formulering er oprettelse af en invalidesumsforsikring betinget af, at forsikringen kun kommer til udbetaling ved invaliditet, som efter reglerne i lov om social pension berettiger den pågældende til at oppebære højeste eller mellemste førtidspension. Det har hermed været hensigten at sikre, at en invalidesumsforsikring kun kommer til udbetaling, når erhvervsevnen er nedsat med $\frac{2}{3}$ eller derover.

Efter ændringsforslaget anføres dette direkte i lovtæksten.

Til nr. 2 og 3

Som led i skattereformen er der indført adgang til at oprette rateopsparing i pensionsøjemed i pengeinstitutter. Rateopsparingsordningen blev indsat i pensionsbeskatningsloven som § 11 A.

Efter skattereformaftalen skulle reglerne om rateopsparing i pensionsøjemed udformes i overensstemmelse med de i pensionsbeskatningslovens § 8 gældende regler for rateforsikring. Dette indebærer bl.a., at den opsparede kapital så vidt muligt skulle udbetales i lige store rater.

Rateopsparingsordningen vil dels omfatte konti med et kontant indestående og dels ordninger med tilknyttet værdipapirdepot. I udbetalingsperioden vil der dels ske en rentetilskrivning og dels være svingninger i depoternes værdi. Det kan derfor være vanskeligt at fastsætte et bestemt ratebeløb for hele udbetalingsperioden.

For at tilvejebringe en jævn fordeling af værditilvæksten over udbetalingsperioden blev udbetalingsreglen for rateopsparing i § 11 A, stk. 1, nr. 6, udformet således, at de årlige rater vil udgøre et beløb, der svarer til ordningens værdi ved udbetalingsårets begyndelse, delt med det antal år, hvori udbetaling endnu ikke har fundet sted. Hvis ordningens værdi for eksempel udgør 500.000 kr. ved udbetalingsbegyndelse, og den aftalte udbetalingsperiode er 10 år, vil første rate udgøre $\frac{1}{10}$ heraf eller 50.000 kr. Den anden rate udgør herefter $\frac{1}{6}$ af ordningens værdi ved begyndelsen af år 2, idet ordningens værdi også omfatter værditilvæksten i år 1. Den tredje rate vil være en $\frac{1}{6}$ af ordningens værdi ved begyndelsen af år 3, og så fremdeles. Udbetalingsforløbet vil under forudsætning af en konstant rentetilvækst i udbetalingsperioden medføre stigende ratebeløb.

For at give mulighed for større udbetalinger i de første år stilles der forslag om et alternativt udbetalingsforløb.

Efter lovforslaget indsættes udbetalingsreglerne for rateopsparing i § 11 A som stk. 2 og 3. Det hidtidige stk. 2 bliver stk. 4 og § 11 A, stk. 1, nr. 6, bliver § 11 A, stk. 2, nr. 1.